Nádasdy Ádám

Bűnök? Erények?

FEUILLETON - LIX. évfolyam, 51-52. szám, 2015. december 18.

A középkor szeretett rendszerezni. Mindennek megvolt a helye, szerepe, funkciója; pontosabban, szerettek a dolgoknak ilyesmit tulajdonítani. Könnyebb is volt fejben tartani a világ dolgait (akkoriban még nagyon kevesen tudtak írni-olvasni!), ha valamilyen zárt rendbe voltak foglalva. Ezért szerették a zárt számú listákat: a hét világcsodát, Szűz Mária hét fájdalmát, a nyolc boldogságot, a kilenc angyalrendet és így tovább. Ezeket illett felsorolni tudni. Volt sok ilyen, de én most ezekre a többé-kevésbé kreatív (mondjam azt: mondvacsinált?) listákra gondolok, tehát nem olyanokra, mint a kilenc múzsa vagy Krisztus öt szent sebe, mert bár zárt számúak ezek is, az sosem képezhette vita tárgyát, hogy hány múzsa van vagy hogy Krisztuson hány sebet ejtettek kivégzésekor, mert ezek objektív tények voltak. A fentebb felsorolt listák viszont elvileg bővíthetők vagy szűkíthetők (számuk olykor változott is!), és ezt a korabeliek is tudták, hiszen többször vitáztak a listák tartalmáról, hosszáról. Ezeket tehát a rendszeralkotó igyekezet hozta létre. Két ilyen érdekes lista a hagyományosan „hét főbűn” és „hét erény” néven ismert felsorolás.